

saadan Expedition ikke vil kunne tilveiebringes i fem Fjerdingaar, da der vistnok endnu er Undersøgelser tilbage, som ville kræve længere Tid for at kunne tilendebringes. Jeg kan heller ikke indsee, hvorledes den ærede Minister vil kunne lempe Sagen derved, at han tilstaaer de hidtil affluttede Handeler den Stempelstetelse, som indeholdes i Forordningen af 4 Juli 1850; thi den maatte da vel tilstaaes alle de Handeler, som ere indledede, f. Ex. efter den nyeste Lov angaaende Fæstegodssets Overgang til Selveiendom paa de offentlige Stiftelses Gods. De Taxationer og Handeler, som ere under Udførelse til April 1861, skjøndt de ikke ville være affluttede til den Tid, bør dog ogsaa nyde Godt af Stempelbegunstigelsen, og desuden maa det vel erindres, at Lovene om Selveiendoms Indførelse ere givne under den Forudsætning, at der skulde være Stempelbegunstigelse. Naar der nu har fundet Taxationer og Handeler Sted under denne Forudsætning, hvem skal da bære de Omkostninger, som Stemplets medfører; hvem skulle de lægges paa, paa Eieren eller paa Fæsteren? Derom savne vi en Bestemmelse, og den savnes af den Grund, at det, som sagt, udføreligt er forudsat i de paagjældende Love, at en Stempelstetelse skal finde Sted. — Naar den ærede Minister, med Hensyn til Forslaget under Nr. 24, om de Statskassen tilhørende halve Kjøbesummer i Ryttergodset har villet gjøre gjældende, at disse halve Kjøbesummer ikke ere nogen Beskatning eller Gjæld lig Bankhæftelsen, men en Slags Arvefæsteafgifter, saa er dette en Sag, jeg ikke vil disputere om, men jeg troer dog, at der maa have været nogen Grund til, i den hidtil gjældende Lovgivning at have undladt at betragte dette som en almindelig Gjæld. Der maa, troer jeg, lægges Vægt paa, at der tillades Udpantningsret for restende Renter af disse Kjøbesummer, hvorved de afvikle sig fra andre Arvefæsteafgifter, f. Ex. de der svares i Korn som Skatter paa Ryttergodserne; disse Arvefæsteafgifter kunne ikke indbrives ved Udpantning og staae saaledes efter Lovgivningen slet ikke i samme Forhold som de omhandlede halve Kjøbesummer. Jeg gjentager imidlertid, at det er et ikke bethdeligt Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke opholde det ærede Thing derved.

Særlig: Jeg vil kun tillade mig at udtale mig for de Forslag, der ere stillede under Nr. 27 og 29. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 27 har den ærede Minister gjort opmærksom paa, at det ikke godt efter den bestaaende Lovgivning vil lade sig indføre. Imidlertid maa jeg dog tillade mig at udtale, at der skeer mangfoldige Handeler af Folk, som ikke ere Mæglere, navnlig om meget smaae Partier, hvorfor Vedkommende erhverver en Tilstaaelse om, at et saadant Kjøb er istandbragt, hvilket skeer paa den Maade, at Kjøberen erholder et Brev for, at Kjøbet er sluttet, og da Saadant hyppigt skeer af Folk, som ikke ere Mæglere, har jeg anseet det for rigtigt, at en saadan Tilspining bliver foretaget, hvis der ellers ikke er Noget, som absolut taler derimod. — Hvad det under Nr. 29 stillede Forslag angaaer, maa jeg ganske vist være enig med den ærede Forslagsstiller om Rigtigheden deraf. Det hedder nemlig i Loven: „Enhver, der modtager et Exemplar af en ikke tilbørlig stempelt Slutteddel, isalder fremdeles en Mulct af 100 Rd.“; det er navnlig denne Bestemmelse om, at Modtagerne skulle erlægge en saadan Mulct, at jeg maa udtale mig imod. Det er meget ofte og for Størstedelen usformuende Folk, for hvem Stempelovgivningen og mangfoldige andre Handelscontumer ere ubekjendte, der modtage saadanne Sluttedler; dette gjælder ikke alene om smaae Kornhandlere og smaae Handlende, men ogsaa om smaae Haandværkere, at de kjøbe nu og da efter Sluttedel, altsaa Folk, som meget ofte ville være uvidende om, at dersom den Slutteddel, de modtage, ikke er stempelt, ville de isalde en Bøde af 100 Rd., og jeg maa derfor ønske, at Bestemmelsen om, at Modtageren af en ikke stempelt Slutteddel skal bøde 100 Rd., forandres saaledes, at Mulcten bliver nedsat til 5 Rd. Jeg skal derimod ikke have Noget imod, at Udstedere, saasom Mæglere eller Andre, maae betale en høi Bøde, især da Mæglere jo ere eedsvorne og ifølge deres hele Stilling maae være bekjendte med, at Sluttedler skulle stemples. Den ærede Minister udtalte, at naar Overtrædelsen var slet af Uvidenhed, vilde Vedkommende kunne faae Fri-tagelse, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Uleiligheden ved at opnaae denne er næsten i